

GELLÉR NELLI

TISZTASÁG

*A távol homályából kéksörényesen buggyannak elő a budai hegyek.
Az ég féltőn öleli át s ragadja magával,
mint téged a férfiérintetlenség pírja.
Az est ezernyi kacagó zajjal tör szobámba.
Egyedül fekszem ágyamon, s nézem a kopott falakat.
Otthon a gyermeki tisztaság vár.
Rád gondolok édes bolondságokat sejtve,
S szövögetem vágyaim ezerszínű fonalát.
Az est kacéran szökken a kitárulkozó magány fölé.
Eltakar a város leselkedő szemei elől.
S én szerelmesen iszom Pest ismeretlen illatát.
Kétmillió ember sokaságából Téged hívlak,
Ki megszólaltattad köröttem az elhalványuló éveket.
Egy pillanatra beragyog a hold,
S hajadban megcsillan az elröppenő idő ezüst pókhálója.*

NOSZTALGIA

*elnézem hosszasan az elárvult
malter erotikus táncát amint
falamról csöndesen hull a földre
s beágyazom életem az apró porszemekbe
elrejttem énem hulló tárgyként
jajongva zuhan a puha kis halomra
delejes erővel vonz a föld s iszonyú
fájdalom nyilall tagjaimba
kapaszkodnék fel a magasba de
csak a hulló malterig érek el*